

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 776/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. J. (1)	w okresie od bliżej nieokreślonego dnia października 2015 r. do 17 czerwca 2019 r. przy ul. (...) w W. oraz innych miejscach na terenie W. uporczywie nękał M. C. w ten sposób, że wielokrotnie złośliwie niepokoił ją	

		o różnych porach dnia i nocy dzwoniąc domofonem, wykonując połączenia telefoniczne i wysyłając wiadomości sms na jej numery telefonów prywatnych i służbowych oraz kontaktując się z nią za pomocą komunikatora internetowego, a także nachodził pokrzywdzoną w miejscu zamieszkania i pracy, czym wzbudził u pokrzywdzonej poczucie zagrożenia i istotnie naruszył jej prywatność, a także kierował wobec pokrzywdzonej groźby pozbawienia życia i zdrowia, które wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, iż zostaną spełnione.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>M. C. poznała M. J. (1) w 2008 r., przez dwa lata byli parą. Po zerwaniu związku (...) nękał M. C. telefonami i wiadomościami sms.</p> <p>W okresie od października 2015 r. do 17 czerwca 2019 r. przy ul. (...) m62 w W. oraz innych miejscach na terenie W. M. J. (1) uporczywie nękał M. C. w ten sposób, że wielokrotnie złośliwie niepokoił ją o różnych porach dnia i nocy dzwoniąc domofonem, wykonując połączenia telefoniczne i wysyłając wiadomości sms na jej numery telefonów</p>	<p>Zeznania M. C.</p> <p>Zeznania D. C.</p> <p>Zeznania R. C.</p> <p>Wydruki</p> <p>Protokoły oględzin</p> <p>Wykaz połączeń</p> <p>Zeznania P. P.</p> <p>Zeznania K. K.</p> <p>Zeznania B. O.</p> <p>Zeznania J. P.</p> <p>Zeznania A. S. (1)</p>	<p>3-4,13v.-14,</p> <p>39v.-40v.,</p> <p>60v.-61, 67v.-68,</p> <p>160v.-161,</p> <p>247-251</p> <p>10v.-11,</p> <p>259v.-260</p> <p>42v.-43, 260</p> <p>69-73, 133-134, 164</p> <p>79-83, 104-107, 114-129</p> <p>90-97</p> <p>140v.-141v., 260-261</p>	

<p>prywatnych i służbowych oraz kontaktując się z nią za pomocą komunikatora internetowego. Ponadto nachodził pokrzywdzoną w miejscu zamieszkania i pracy. Krzychał pod balkonem wywołując M. C., śledził ją na ulicy, podbiegał do niej, gdy podchodziła pod klatkę schodową. M. C. wielokrotnie informowała mężczyznę, że nie życzy sobie, aby do niej telefonował. Odbierała połączenia bądź oddzwaniała do niego ze strachu przed nim, licząc na to, że da jej spokój, a także obawiając się, że zacznie on telefonować do jej rodziny. Niekiedy odbierała połączenie na prośbę matki M. J. (1). Mężczyzna wymuszał na niej spotkania, pożyczał pieniądze, doprowadzał do współżycia seksualnego. Godziła się na to, żeby mieć spokój.</p> <p>M. J. (1) telefonował do M. C. kilkadziesiąt razy dziennie.</p> <p>Ponadto M. J. (1) kierował wobec pokrzywdzonej groźby pozbawienia życia i zdrowia, mówiąc do niej: „ty kurwo, zabiję cię, zobaczysz, kurwo, co się stanie”. Informował znajomych M. C., że zabije jej ojca i że jest pod jej drzwiami. Groził, że będzie nękał jej rodzinę, będzie dzwonił do jej bliskich, którzy są chorzy na serce i żeby ich nie narażała.</p>	<p>Zeznania M.</p> <p>S.</p> <p>Orzeczenia</p> <p>Zeznania B. W.</p> <p>Dane o karalności</p>	<p>k. 144v.-145v.</p> <p>k. 147v.-148v.</p> <p>150v.-151v.</p> <p>155v.-156v.</p> <p>162v.-163</p> <p>174</p> <p>178v.</p> <p>241b-241c</p>	
---	---	---	--

<p>Odgrzał się w rozmowie, że nie wie, gdzie ma jechać, kogo najpierw zabić, bo nie chce spełnić jego oczekiwań, tj. spędzania z nim czasu.</p> <p>W dniu 4 listopada 2018 r. M. J. (1) wydzwaniał domofonem do mieszkania M. C., doszło do przepychanek z jej ojcem R. C., który wyszedł przed blok do M. J. (1). Do R. C. wezwano pogotowie ratunkowe. M. J. (1) oddalił się z miejsca zdarzenia.</p> <p>M. J. (1) był karany.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>M. J. (1)</p>	<p>w okresie od bliżej nieokreślonego dnia października 2015 r. do 17 czerwca 2019 r. przy ul. (...) m62 w W. oraz innych miejscach na terenie W. uporczywie nękał M. C. w ten sposób, że wielokrotnie złośliwie niepokoił ją o różnych porach dnia i nocy dzwoniąc domofonem, wykonując połączenia telefoniczne i wysyłając wiadomości sms na jej numery telefonów prywatnych i służbowych oraz kontaktując się z nią za pomocą komunikatora</p>	

		internetowego, a także nachodził pokrzywdzoną w miejscu zamieszkania i pracy, czym wzbudził u pokrzywdzonej poczucie zagrożenia i istotnie naruszył jej prywatność, a także kierował wobec pokrzywdzonej groźby pozbawienia życia i zdrowia, które wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, iż zostaną spełnione.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
M. J. (2) nie nękał M. C., jedynie nadal utrzymywał z nią kontakt. Nie kierował wobec niej gróźb karalnych. Kontaktują się ze sobą telefonicznie, a także spotykają się ze sobą osobiście. Dzwonił do pokrzywdzonej, gdyż miała notorycznie wyłączony telefon, sama do niego oddzwaniała. Nie dzwonił do jej miejsca pracy lub do jej rodziny. M. C. ukrywa znajomość i kontakty z oskarżonym przed rodzicami.	Wyjaśnienia oskarżonego	131-131v., 197, 246	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

	Zeznania M. C.	Zeznania pokrzywdzonej składane wielokrotnie w toku dochodzenia, jak i na rozprawie były obszerne, obfitowały w istotne szczegóły dotyczące przebiegu relacji z oskarżonym. Zeznania te były spójne, konsekwentne, zgodne z zeznaniami pozostałych świadków, którym Sąd dał wiarę. Zeznania pokrzywdzonej znalazły także odzwierciedlenie w wydrukach korespondencji, protokołach oględzin, a także w przedstawionych Sądowi nagraniach.	
	Zeznania D. C. i R. C.	Sąd dał wiarę zeznaniom rodziców pokrzywdzonej, które były konsekwentne i spójne, zgodne z zeznaniami M. C..	
	Zeznania P. P., K. K., B. O., J. P., A. S. (2)-wskiej, M. S., B. W.	Nie budziły także zastrzeżeń pod kątem wiarygodności zeznania znajomych pokrzywdzonej, którzy byli bezpośrednimi świadkami postępowania oskarżonego względem M. C., względnie byli osobami, którym pokrzywdzona relacjonowała przebieg relacji z oskarżonym. Świadczyli także na okoliczność samopoczucia pokrzywdzonej wywołanego zachowaniem oskarżonego. Świadczyli także, jako osoby postronne i niezaangażowane	

		bezpośrednio w konflikt, nie mieli powodu, aby w jakikolwiek sposób pomawiać oskarżonego o zachowania, które nie miały faktycznie miejsca.	
	Dowody w postaci dokumentów i nagrań.	Dowody te nie budziły zastrzeżeń i nie były kwestionowane przez oskarżonego.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia M. J. (1)	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, bowiem były one sprzeczne z całym pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, zarówno jeśli chodzi o zeznania pokrzywdzonej, zeznania jej rodziców i znajomych. Depozycje oskarżonego zostały także podważone przez dowody w postaci wydruków korespondencji, oględziny i analizę połączeń, a także nagrania przedstawione przez pokrzywdzoną w toku procesu.	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 190a kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie narusza jej prywatność. Dobrem chronionym tym przepisem ustawy jest związane z ochroną wolności człowieka prawo do życia w poczuciu bezpieczeństwa, tj. wolnego od jakiegokolwiek formy dręczenia, poniżenia, nękania lub poczucia zagrożenia. Ochronie podlega zatem wolność psychiczna człowieka, ale także jego prawo do ochrony życia prywatnego i rodzinnego, gdyż sprawca może być karany również za istotne</p>			

naruszenie prywatności ofiary. Najczęściej jednak istotą tego czynu będzie sytuacja, w której sprawca dokonuje zamachu na psychikę człowieka poprzez naruszenie jego prywatności.

Przez nękanie należy rozumieć wielokrotne, powtarzające się prześladowanie wyrażające się w podejmowaniu różnych naprzykrzających się czynności, których celem jest udręczenie, utrapienie, dokuczenie lub niepokojenie pokrzywdzonego albo jego osoby najbliższej. Ustawodawca kryminalizuje zatem tylko takie zachowania odpowiadające nękanii, które mają charakter długotrwały. O uporczywym zachowaniu się sprawcy świadczyć bowiem będzie z jednej strony jego szczególne nastawienie psychiczne, wyrażające się w nieustępliwości nękania, tj. trwaniu w swego rodzaju uporze, mimo próśb i upomnień pochodzących od pokrzywdzonego lub innych osób o zaprzestanie przedmiotowych zachowań, z drugiej natomiast strony – dłuższy upływ czasu, przez który sprawca je podejmuje.

Poczucie zagrożenia oznacza, że zachowanie

sprawcy rodzi u
pokrzywdzonego
przypuszczenie, że może
nastąpić eskalacja
zamachu i sprawca
jest w stanie posunąć
się do naruszenia
innych dóbr, jego lub
osoby mu najbliższej,
w szczególności życia
lub zdrowia. Poczucie
zagrożenia może także
powstać w wyniku
stałego braku komfortu
bezpieczeństwa
spowodowanego
zachowaniem sprawcy,
tj. podjęcia przez
niego takich czynności,
które wytworzą u
ofiary stałe wrażenie
śledzenia (obserwowania,
podglądania) lub
naruszania jego rzeczy lub
korespondencji.

Wytworzone poczucie
zagrożenia musi jednak
być uzasadnione, a zatem
poparte obiektywnym
przekonaniem, że każdy
przeciętny człowiek o
porównywalnych do ofiary
cechach osobowości,
psychiki, intelektu i
umysłowości w
porównywalnych
warunkach także
odczuwałby takie
zagrożenie.

Alternatywnym
dokonaniem przestępstwa
uporczywego nękania jest
istotne naruszenie przez
sprawcę prywatności
pokrzywdzonego.

Prywatność oznacza
pewien obszar
przyrodzonej wolności
człowieka, w którym ma

on prawo autonomicznie decydować o kształcie swojego szeroko rozumianego trybu życia. Może obejmować ona zatem różne aspekty życia, począwszy od decydowania o swoim wizerunku, sposobie wyrażania emocji i myśli (wypowiedzi) oraz sposobie postępowania.

W kontekście przedmiotowej sprawy warto przytoczyć orzeczenie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6.03.2018 r., IV Ka 65/18, zgodnie z którym „istotne znaczenie dla sprawy ma nie tylko treść wysyłanych do pokrzywdzonej smsów, ale i ich częstotliwość. W tej konkretnej sprawie oskarżony wysyłał wiadomości tekstowe do pokrzywdzonej o różnych porach, w dzień lub w nocy, i to w dużej ilości. Już to uznać należy za nękanie. Tym bardziej, że pokrzywdzona kilkakrotnie prosiła, aby tego zaprzestał. Należy rozgraniczyć relacje, jakie łączą ludzi w czasie trwania związku, z tymi po jego rozpadzie. Jeśli nawet pokrzywdzona obdarzyła oskarżonego zaufaniem w czasie trwania ich związku i przekazała mu dostęp do swojej poczty elektronicznej, to nic nie uprawniało oskarżonego do wykorzystywania tego po rozpadzie związku.” Prawnie irrelevantne

jest w kontekście strony podmiotowej tego przestępstwa, czy czyn sprawcy powodowany jest żywionym do pokrzywdzonego uczuciem miłości, nienawiści, chęcią dokuczenia mu, złośliwością, czy chęcią zemsty.

Zgodnie z art. 190 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Czynność sprawcza omawianego przestępstwa polega na groźeniu innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub osoby dla niej najbliższej. Groźba jest zatem zapowiedzią spowodowania określonej dolegliwości, tj. wykonania czegoś, co zagrożony odczuje jako przykrość (krzywdę), a co wzbudzi u osoby zagrożonej uzasadnione poczucie obawy, że może się realnie zdarzyć. Groźba jest zatem rodzajem oddziaływania na psychikę ofiary przez przedstawienie jej zła (szkody), które ją spotka ze strony sprawcy lub innej osoby, na którą sprawca ma realny wpływ, i jest zdolny ją

w bliżej nieokreślonym czasie wypełnić.

Treścią groźby karalnej jest zapowiedź popełnienia przestępstwa na szkodę zagrożonego lub osoby mu najbliższej. Sprawca zapowiada zatem realizację znamion czynu zabronionego określonego jako przestępstwo. Przestępstwo groźby karalnej zostaje dokonane tylko wtedy, gdy groźba wzbudza w ofierze uzasadnioną obawę jej spełnienia, jest to więc przestępstwo materialne (por. post. SN z 16.2.2010 r., V KK 351/09). Do jego znamion należy bowiem wystąpienie skutku polegającego na wzbudzeniu u adresata groźby uzasadnionej obawy, że zostanie ona spełniona.

Chociaż zatem dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 kk wystarczy, iż groźba subiektywnie (w odbiorze zagrożonego) wywołała obawę spełnienia, należy ją jednak także obiektywnie zweryfikować i stwierdzić, czy pokrzywdzony istotnie mógł w danych okolicznościach w sposób uzasadniony groźbę odebrać. Weryfikacja taka powinna się opierać na ustaleniu, czy o uzasadnionej obawie wynikającej z groźby można mówić wtedy, gdy przeciętny człowiek o porównywalnych do ofiary

cechach osobowości, psychiki, intelektu i umysłowości w podobnych warunkach uznałby tę groźbę za realną i wzbudzającą obawę.

W przedmiotowej sprawie wina oskarżonego i okoliczności popełnionego czynu nie budzą wątpliwości.

Linia obrony oskarżonego sprowadzała się do twierdzenia, że nie nękał M. C., a jedynie nadal utrzymywał z nią kontakt. Nie kierował także wobec niej gróźb karalnych. Kontaktują się ze sobą telefonicznie, a także spotykają się ze sobą osobiście. Oskarżony starał się przedstawić swoje zachowanie jako zwykły element utrzymywania kontaktu z pokrzywdzoną, na który pokrzywdzona wyrażała zgodę i który aprobowala.

Linia obrony oskarżonego została całkowicie podważona w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, który wskazuje, iż przedmiotowa sprawa stanowi podręcznikowy przykład popełnienia przestępstwa stalkingu popełnionego na szkodę M. C.. Pokrzywdzona składała wielokrotnie zeznania oczekując pomocy ze strony organów ścigania. Zeznania pokrzywdzonej były konsekwentne, znalazły także

potwierdzenie w zeznaniach jej rodziców i znajomych.

Z powyższych dowodów wynika, że po zerwaniu związku (...) w okresie od października 2015 r. do 17 czerwca 2019 r. nieustannie uporczywie nękał M. C. telefonami i wiadomościami sms, a także kontaktując się z nią osobiście w miejscu zamieszkania i w miejscu zatrudnienia. Oskarżony wielokrotnie złośliwie niepokoił ją o różnych porach dnia i nocy dzwoniąc domofonem, wykonując połączenia telefoniczne i wysyłając wiadomości sms na jej numery telefonów prywatnych i służbowych oraz kontaktując się z nią za pomocą komunikatora internetowego. Ponadto nachodził pokrzywdzoną w miejscu zamieszkania i pracy. Krzyczał pod balkonem wywołując M. C., śledził na ulicy, podbiegał do niej, gdy podchodziła pod klatkę schodową.

Wbrew twierdzeniom oskarżonego pokrzywdzona M. C. wielokrotnie informowała go, że nie życzy sobie, aby do niej telefonował. Odbierała połączenia bądź oddzwaniała do niego ze strachu przed nim, licząc na to, że da jej spokój, a także obawiając się, że zacznie on telefonować do jej rodziny. Niekiedy

odbierała połączenie na prośbę matki M. J. (1). Oskarżony wymuszał na niej spotkania, pożyczał pieniądze, doprowadzał do współżycia seksualnego. Godziła się na to, żeby mieć spokój. Z zeznań pokrzywdzonej, rodziców i znajomych wynika, że zachowanie oskarżonego silnie stresowało pokrzywdzoną, która czuła się bezsilna i ubezwłasnowolniona. Z zeznań pokrzywdzonej i świadków wynika, że oskarżony kierował także wobec pokrzywdzonej groźby pozbawienia życia i zdrowia, mówiąc do niej „ty kurwo, zabiję cię, zobaczysz, kurwo, co się stanie”. Informował znajomych M. C., że zabije jej ojca i że jest pod jej drzwiami. Groził, że będzie nękał jej rodzinę, będzie dzwonił do jej bliskich, którzy są chorzy na serce i żeby ich nie narażała. Odgrażał się w rozmowie, że nie wie, gdzie ma jechać, kogo najpierw zabić, bo M. C. nie chce spełnić jego oczekiwań, tj. spędzania z nim czasu. W dniu 4 listopada 2018 r. oskarżony wydzwaniał domofonem do mieszkania M. C., doszło do przepychanek z jej ojcem R. C., który wyszedł przed blok. Do R. C. wezwano pogotowie ratunkowe. Tego rodzaju zachowania upewniały pokrzywdzoną,

że kierowane przez niego groźby są w pełni realne.

O skali presji wywieranej przez oskarżonego na pokrzywdzoną świadczy protokół oględzin korespondencji SMS (k.115-129), a także analiza połączeń telefonicznych z numerów telefonu należących do oskarżonego i pokrzywdzonej.

Dokonując zsumowania połączeń (połączenia głosowe, sms, próby połączeń) z wszystkich numerów (zarówno prywatnych jak i służbowych), z których oskarżony łączył się na dwa numery użytkowane przez pokrzywdzoną wynika, że oskarżony w okresie od października 2015 r. do lutego 2019 r. wykonał do M. C. aż 60 795 różnego rodzaju połączeń. Z kolei M. C. wykonała w tym okresie 10 671 połączeń do oskarżonego. Z dokonanej analizy połączeń wynika zatem, że osobą inicjującą kontakt z pokrzywdzoną był oskarżony. Nieustępliwość i uporczywość kontaktów ze strony oskarżonego (jak wskazała pokrzywdzona kilkadziesiąt do stu połączeń dziennie) skutkowało tym, że pokrzywdzona stopniowo ustępowała oskarżonemu, kontaktując się z nim, aby mieć spokój lub by nie niepokoić swoich rodziców, z którymi zamieszkiwała.

Częstotliwość kontaktu telefonicznego ze strony oskarżonego była sześciokrotnie częstsza niż ze strony pokrzywdzonej.

Zebrane w sprawie dowody jednoznacznie wskazują, że oskarżony swoim napastliwym, naprzykrzającym się postępowaniem, zarówno przy użyciu telefonu, jak również podejmując próby osobistego kontaktu, prześladował M. C., powodując jej udręczenie, niepokojąc zarówno ją, jak i jej rodziców. Oskarżony perfekcyjnie opanował technikę wywierania presji na pokrzywdzonej, która, w obawie przed dalszą eskalacją działań oskarżonego, ustępowała mu w różnych sferach, w tym nawet intymnej, w nadziei, że oskarżony zaprzestanie nękania jej i osób jej bliskich. Niewątpliwie działania oskarżonego miały charakter długotrwały i nieustępliwy. Oskarżony ignorował jednoznaczne prośby pokrzywdzonej o zaprzestanie swoich zachowań. Zachowanie oskarżonego prowadziło u pokrzywdzonej do poczucia osaczenia, obawy o eskalację jego zachowań, szczególnie wobec kierowanych przez oskarżonego gróźb i sytuacji naruszenia nietykalności względem jej ojca (zdarzenie z dnia 4 listopada 2018 r.) W ocenie

Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy poczucie zagrożenia u M. C. było w pełni uzasadnione, bowiem każdy przeciętny człowiek o porównywalnych do ofiary cechach osobowości, psychiki, intelektu i umysłowości w porównywalnych warunkach także odczuwałby takie zagrożenie.

Wskazać należy, iż oskarżony był karany za występki z art. 190a § 1 kk na szkodę M. C. popełniony w okresie od 2012 r. do 19 września 2014 r. (III K 948/14), jednakże kontynuował swoje postępowanie w poczuciu całkowitej bezkarności.

W przedmiotowej sprawie oskarżony lekcewał także orzeczone wobec niego środki zapobiegawcze w postaci kontaktu z pokrzywdzoną M. C. (nagrania rozmów, k.268), co w konsekwencji doprowadziło do zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona dwóch występków, pozostających w zbiegu realnym przepisów, tj. art. 190a § 1 kk w zbiegu z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z Poddaniem SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. J. (1)			<p>Sąd na podstawie art. 190a § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności. Zgodnie z art. 4 § 1 kk, jeżeli w <u>czasie</u> orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.</p> <p>W czasie popełnienia przestępstwa czyn ten zagrożony był karą do 3 lat pozbawienia wolności, podczas gdy obecnie zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Z uwagi na powyższe, Sąd zastosował ustawę w brzmieniu względniejszym dla oskarżonego.</p> <p>W ocenie Sądu czyn popełniony przez oskarżonego charakteryzuje się wysoką społeczną szkodliwością,</p>

			<p>bowiem z uwagi na rzadko spotykaną skalę natarczywości oskarżony wyrządził pokrzywdzonej znaczną krzywdę osobistą, zmuszając ją m.in. do wyprowadzenia się ze swojego miejsca zamieszkania w miejsce nieznane oskarżonemu. Oskarżony upatrzył sobie pokrzywdzoną, aby uprzykrzyć jej życie, a przy tym działał także na szkodę osób jej bliskich, za co również został prawomocnie skazany. Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd uwzględnił wielokrotną karalność oskarżonego (12 orzeczeń), w tym za występki z art. 190 § 1 kk i 190a § 1 kk, które zostały popełnione na szkodę M. C. i R. C.. Okoliczność łagodzącą stanowiło z kolei przeproszenie przez oskarżonego pokrzywdzonej w głosach końcowych stron. W ocenie Sądu tylko dostatecznie długa kara pozbawienia wolności jest w stanie wpłynąć na przyszłą postawę oskarżonego względem porządku prawnego i pokrzywdzonej.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

		czynu	
	II		<p>Sąd na podstawie art. 41a § 1 kk w zw. z art. 43 § 1 i § 1a kk orzekł względem oskarżonego M. J. (1) środek karny w postaci zakazu kontaktowania się w jakiegokolwiek formie z pokrzywdzoną M. C. oraz zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 100 metrów na okres lat 10, przy czym zastrzegł, że przez okres 12 miesięcy od rozpoczęcia biegu orzeczonego zakazu zbliżania się będzie on kontrolowany w formie dozoru elektronicznego. Oskarżony swoją postawą w toku procesu wykazał, że całkowicie lekceważy nałożony zakaz kontaktu z pokrzywdzoną. W tej sytuacji orzeczony środek karny w początkowym okresie winien być realizowany w formie dozoru elektronicznego, aby zapewnić pokrzywdzonej realną ochronę przed bezprawnymi atakami ze strony oskarżonego. Oskarżony winien uświadomić sobie, że nie może w jakikolwiek sposób ingerować w życie osobiste pokrzywdzonej. Z uwagi na uprzednią karalność za czyn z art. 190a § 1 kk popełniony na szkodę M. C. w ocenie Sądu orzeczony zakaz kontaktowania się i zbliżania się do pokrzywdzonej na określonej powyżej</p>

			<p>odległość winien obowiązywać oskarżonego przez jak najdłuższy okres. Tylko w ten sposób pokrzywdzona będzie miała realną możliwość ochrony swojego życia prywatnego od wpływów ze strony oskarżonego.</p>
	III		<p>Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17 lutego 2021 r. od godz. 12:45 do dnia 18 marca 2021 r. (data wydania wyroku).</p>
	IV		<p>Sąd na podstawie art. 46 § 2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej M. C. nawiązkę w kwocie 10.000,- zł. Orzekając zadośćuczynienie za wyrządzoną jej osobista krzywdę Sąd wziął pod uwagę długotrwały, blisko czteroletni, okres przestępnego działania oskarżonego, które spowodowało znaczne udręczenie M. C..</p>
6. INNE ZAGADNIENIA			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował</p>			

określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
-		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Sąd na podstawie art. 627 kpk zobowiązał oskarżonego do zwrotu na rzecz oskarżycielki posiłkowej kosztów związanych z ustanowieniem w sprawie pełnomocnika w kwocie 1.556,- zł. Określając wysokość tej kwoty Sąd uwzględnił liczbę terminów rozprawy i stawki minimalne określonego w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.	
VI	Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od opłaty i pozostałych kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarb Państwa, mając na względzie okoliczność, że oskarżony jest tymczasowo aresztowany i nie uzyskuje obecnie dochodów.	

8. PODPIS	